

Nr 323.

Av herr **Hansson** i Skediga, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 139, angående avtal rörande gruvskogarna i riket.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 139 till årets riksdag angående avtal rörande gruvskogarna i riket förekomma även Dannemora gruvallmänningar i Uppsala län. Dessa äro uppdelade på norra, västra och södra allmänningarna och ha en sammanlagd areal på 1639,70 hektar.

I den södra allmanningen finnes en hel del jordbruksarrenden av olika storleksordningar nämligen Kolsveden, Björnmossen, Kansarbyn, Rasten, Sveden, Stenringe, Flygmyran, Söderkulla, den senare består av tre gårdar, varav endast en tillhör allmanningen.

Inom Morkarla och Rasbokils socknar — inom vars område största delen av södra allmanningen är belägen — har från Gimo-Österby bruk försålts ett flertal gårdar med en areal från 6 upp till 15 hektar odlad jord. Enligt uppgift ha dessa gårdar endast mellan 4 upp till 10 hektar produktiv skogsmark. Antalet gårdar, som ha så små skogstillgångar, är 25 à 30 stycken.

Staten har själv tidigare vid försäljning av gårdar vid Klivinge by och Kölinge och Tibble byar i Rasbokil undantagit skogen och lagt den till Ramshults kronopark, varför dessa gårdar ha mycket små skogstillgångar. Samma förhållande råder vid statens i Rasbokil nybyggda arrendegårdar, där åkerarealen är 15 hektar men skogsarealen endast 7 till 15 hektar. Dessutom finnes i samma socken inom södra allmanningen en fastighet — Krogsmyran — med 8 hektar åker men i avsaknad av skog.

Till allmanningen hör dessutom en sjö, Rastsjön. Vid utloppet från denna är en dammbyggnad, som försumpar cirka 100 hektar vid Jobsby och ungefär lika mycket vid Tranbyn och Kullbol, vilka marker så ytterst väl behövas för dessa småbruk, dels för odling och dels till betesmark.

Dessutom är det enligt uppgift stora områden, som lida av denna uppdämning, som ligga utom allmanningen, vilket skulle lättare regleras i privat ägo.

Inom västra allmanningen finnas ett par gårdar Forsvik och Rännvik. Dessutom är det ett stort antal egnahem, som äro byggda på allmanningen. Inom Films socken, västra allmanningen, höra 25—30 ofullständiga jordbruk, som sålts från bolagen och som enligt uppgift sakna nödig stödskog. Inom Dannemora socken är förhållandet likadant på ett 10-tal gårdar om 5 till 15 hektar odlad jord. Alla dessa försäljningar härröra från tiden innan nuvarande skogslag trädde i kraft.

Inom norra allmanningen, varifrån detaljerade uppgifter ej hunnit anskaf-

fas, torde förhållandet vara ungefär detsamma som i den södra och västra allmanningen.

Vid eventuell överlåtelse av dessa gruvskogar synes det vara av största vikt, att de många ofullständiga jordbruk, som finnas inom dessa trakter, bli satta i tillfälle att erhålla tillräcklig stödskog.

Enär de frågor, vilka här ovan berörts, synas outhärdade och det kan befaras att ett omedelbart bifall till propositionen komme att medföra en både för staten och vissa lägenhetsinnehavare mycket otillfredsställande lösning, hemställes,

att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition nr 139,

samt att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om ny och allsidig utredning rörande dels rättsförhållandet mellan staten och gruvbolagen, dels ock möjligheten av att för komplettering av redan avstyckade eller eljest upplåtta ofullständiga jordbruk även å gruvskogarnas områden tillföra sagda jordbruk nödig stödskog.

Stockholm den 23 mars 1943.

K. E. Hansson,
Skediga.